

Секція 3. ФІНАНСИ ПІДПРИЄМСТВА

ФІНАНСОКО-КРЕДИТНИЙ МЕХАНІЗМ У ВІДНОВЛЕНІ КОМБІКОРМОВОЇ ГАЛУЗІ

Азуркін Ю.А., КНЕУ, м. Київ, Україна

За часів СРСР в Україні діяла потужна комбікормова промисловість. Зокрема, у 1990 році в республіці працювало понад 500 комбікормових підприємств, в тому числі 102 державних загальною потужністю 12 млн. тонн та 411 міжгосподарських потужністю 10 млн. тонн. У зв'язку з структурними змінами, які відбулися з тих пір в економіці країни та змінами форм власності, комбікормове виробництво в країні занепало. За останніми даними у 2012 році воно представлено 120 комбікормовими заводами, але і ці працюють не на повну потужність.

Реальний потенційний і найбільш консолідований споживач комбікормів є тваринництво.

З ліквідацію адміністративної системи управління виробництвом, розривом господарських зв'язків, що сформувалася в агропромисловому комплексі склалися несприятливі умови для розвитку галузі тваринництва. В Україні значно скоротилося поголів'я худоби та птиці. За даними Державного комітету статистики України поголів'я ВРХ невпинно зменшується і у 2011 році склало 4494,4 тис. голів, що у 5,6 рази менше в порівнянні з 1990 роком. Та ж сама ситуація спостерігається в і з поголів'я свиней, у 1990 році воно становило 19946,7 тис. гол., а у 2011 році лише 7960,4 тис. гол., що у 2,5 рази менше. Єдиною підгалуззю, якій майже вдалося відновити показники 1990 року є – птахівництво. Поголів'я птиці зменшувалося до 2001 року, досягнувши показника 123,7 тис. гол. в порівнянні з 255,1 тис. гол у 1990 році, та починаючи з 2002 року птахівництво почало відновлювати свої потужності.

Незважаючи на значні труднощі та проблеми, з якими стикається тваринництво, галузь зберігає значний потенціал для росту й інтенсивного розвитку. Відродження вітчизняного тваринництва, досягнення високої економічної ефективності виробництва продукції значної мірою залежить від забезпеченості їх високоякісними кормами.

За роки незалежності України комбікормова промисловість не раз переживала кризові явища. Найбільш негативними з них були: різке підвищення цін на сировину для комбікормового виробництва, відсутність регульованого порядку забезпечення сировиною підприємств та попиту на комбікормову продукцію. Нажаль для повного відновлення комбікормової галузі вкрай гостро постає питання пошуку фінансових ресурсів для уможливлення діяльності даних підприємств. На наш погляд, джерелами фінансування можуть бути власні кошти акціонерів чи пайовиків підприємств, державні кошти та кредитні ресурси.

Зважаючи на високу перспективність галузі та на незаповненість даної ніші ринку, можна з упевненістю очікувати спрямування власних коштів підприємств на відновлення їх роботи. Іншим і не менш важливим джерелом фінансування мають стати державні кошти. Комбікормова галузь є важливим елементом у відновленні тваринництва і цим самим стоїть на шляху забезпечення продовольчої безпеки країни. Третім і напевно найважливішим джерелом фінансування комбікормової галузі має стати розробка ефективного кредитного механізму. Для відродження комбікормової промисловості необхідна повна модернізація виробництва, застосування нових технологій та автоматизації всіх процесів виробництва, а це говорить про великі капіталовкладення. Також у зв'язку з високими цінами на зерно та енергоресурси, що складають основну частину затрат при виробництві комбікормів, у комбікормових заводів буде виникати потреба і у поповненні оборотних коштів.

У вирішенні проблеми пошуку ефективної системи кредитування комбікормової галузі важливу роль може відіграти, створений восени 2012 року, Державний земельний банк України. Хоча основним завданням цього банку є кредитування сільськогосподарських товаровиробників, та комбікормова галузь є складовою АПК, тому раціональним було-б включити до завдань земельного банку і забезпеченням кредитними ресурсами на пільговій основі даної галузі.

Отже, злагоджена державна політика та наявність дешевих кредитних ресурсів є основними передумовами у відновленні роботи підприємств комбікормової галузі і тваринництва взагалі.

Література: 1. Державна служба статистики України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу - <http://www.ukrstat.gov.ua> 2. Мазуренко, О. В. Тенденції розвитку тваринництва в Україні / О. В. Мазуренко // Економіка АПК. - 2011. - № 8. - С. 16-21. 3. Присяжнюк М.П., міністр аграрної політики та продовольства України: виступ на Міжнародній конференції "Стратегічні орієнтири розвитку аграрного сектору України до 2020 року" // Економіка АПК. – 2012. – № 10. – С. 3-7.

СТРАТЕГІЯ РОЗШИРЕННЯ АСОРТИМЕНТУ ПРОДУКЦІЇ З МЕТОЮ ПІДВИЩЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ХЛІБОПЕКАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Білоусова М.М., ЛНАУ, м. Луганськ, Україна

В умовах постійного тиску вартості зерна на кінцеву ціну хлібопекарська галузь не в змозі піклуватися про належне відтворення основних фондів. Більш того, рівень повернення коштів постійно скорочується і в кінцевому результаті це призводить до банкрутству підприємств. Жорстка адміністративна політика стримує рентабельність підприємств на рівні 5%. Хлібопекарські підприємства потребують модернізації технічного обладнання. Саме тому для економічного зростання галузі важливим фактором є інвестиції. Проведений аналіз рівня інвестиційної привабливості хлібопекарських підприємств в попередньому дослідженні [1] підтверджує низький рівень інвестиційної привабливості. Саме тому пропонуємо розглянути стратегію розширення асортименту рентабельної продукції не соціального значення (булочки, торти, полуфабрикати) для підвищення інвестиційної привабливості хлібопекарських підприємств. Проблемам інвестиційного хлібопекарської галузі присвячена значна кількість наукових публікацій. Поміж українських учених, які займалися даною проблематикою, варто виділити В.І. Богачова [4], В.М. Гончарова [1], П.М. Купчак [4], В.Г. Ткаченко [5] та ін. Проведемо порівняльний аналіз темпу зростання долі виробництва продукції не соціального значення порівняно з коефіцієнтом фінансування на ВАТ «Луганськмлин» (див. рис. 1).

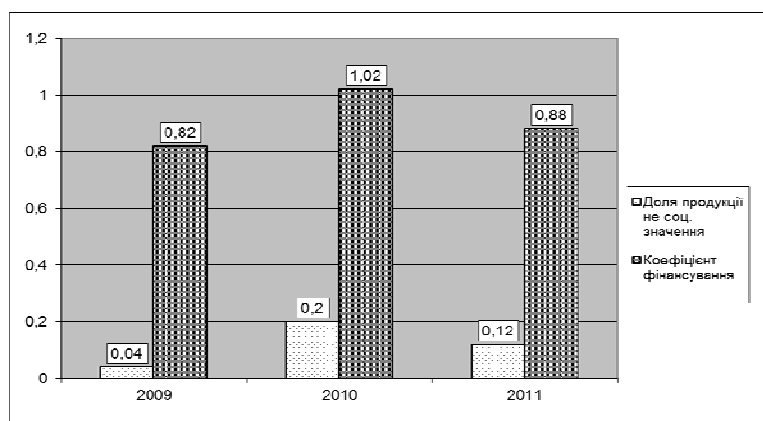

Рис. 1 Доля виробництва продукції не соціального значення (%) порівняно з коефіцієнтом фінансування на ВАТ «Луганськмлин»

Джерело: розрахунок автора на основі даних [3]

Аналізуючи дані рис. 1, слід відзначити зростання долі виробництва продукції не соціального значення в 2010 р. – 0,2 та коефіцієнту фінансування в 2010 р. – 1,02 порівняно з 2009 – коефіцієнт фінансування - 0,82 та доля продукції – 0,04. В 2011 р. спостерігається зниження коефіцієнту фінансування - 0,88 порівняно з 2010 – 1,02 і відповідно зниження долі